10/07/2022

Μητροπολίτης Ταμασού: “Η θυσία του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού ήταν συνειδητή και ήταν αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής και όχι καταναγκαστικής επιβολής”

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Ταμασού και Ορεινής

Την Κυριακή, 10 Ιουλίου 2022, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐας λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην κοινότητα Καμπιών.

Τον Πανιερώτατο πλαισίωναν ο Οικονόμος Θεόφιλος Αλχούρι, ο Αρχιδιάκονος Ραφαήλ Μισιαούλης και ο Ιεροδιάκονος Ραφαήλ Παπασωτηρίου.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Πανιερώτατος τέλεσε τα μνημόσυνα του Εθνομάρτυρος Κυπριανού και των συν αυτώ, που μαρτύρησαν την 9η Ιουλίου 1821, των ηρωικώς αγωνισαμένων και πεσόντων κατά τη διάρκεια του πραξικοπήματος 1974, των θυμάτων από την έκρηξη στο Μαρί (11 Ιουλίου 2011), καθώς και το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του Μητροπολίτη Σασίμων Γενναδίου, με τον οποίο ο Πανιερώτατος είχε άριστη συνεργασία με τον μακαριστό στο διάλογο με τους Λουθηρανούς.

Στη συνέχεια, ο Πανιερώτατος ανέγνωσε τον επιμνημόσυνο λόγο. Στο λόγο του ο Πανιερώτατος ανέφερε πως η θυσία του Κυπριανού ήταν συνειδητή και ήταν αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής και όχι καταναγκαστικής επιβολής.

“Μαζί με τον εθνομάρτυρα Κυπριανό οδηγήθηκαν στο μαρτύριο και άλλοι 480 περίπου ανώτεροι και κατώτεροι κληρικοί, καθώς και πρόκριτοι από όλη την Κύπρο. Και αυτό όλο έγινε χωρίς καμιά δικαιολογία. Απλώς ο αιμοβόρος κατακτητής ήθελε να πάρει ελληνικό αίμα, και να δημεύσει τις περιουσίες όλων των θυμάτων, αφού οι περισσότεροι ήταν πρόκριτοι, προύχοντες και επομένως διέθεταν αξιόλογες περιουσίες.

Αρχιεπίσκοπος της Κύπρου από το 1810 ήταν ο Κυπριανός, ένας πολύ ικανός και δραστήριος κληρικός, που πρόσφερε πολλά στην Εκκλησία της Κύπρου . Είχε πολύ καλή μόρφωση στο Ιάσιο της Μολδοβλαχίας, καθώς επίσης και κοινωνική μόρφωση στην αυλή του ηγεμόνα της Μολδοβλαχίας Μιχαήλ Σούτσου. Όταν επέστρεψε στην Κύπρο, ανέλαβε τα καθήκοντα του οικονόμου στην Αρχιεπισκοπή, επί αρχιεπισκόπου Χρυσάνθου. Το 1810 μετά το θάνατο του Αρχιεπισκόπου Χρυσάνθου, ανέβηκε στον αρχιεπισκοπικό θρόνο της Κύπρου. Στην εξέγερση των Τούρκων της Κύπρου το 1804, ως αντιπρόσωπος του Αρχιεπισκόπου, ο Κυπριανός επέδειξε τα ηγετικά του προσόντα και μαζί με τους προξένους της Γαλλίας, Βρετανίας και Ρωσίας, κατάφερε να συναφθεί μια συμφωνία μεταξύ στασιαστών και κυβερνητικών στρατευμάτων.

Ως Αρχιεπίσκοπος το 1812, ίδρυσε την Ελληνική Σχολή, μετέπειτα Παγκύπριο Γυμνάσιο, πρωτοστάτησε στην καταπολέμηση της ακρίδας, που ήταν μια πολύ μεγάλη μάστιγα για τους γεωργούς, βοήθησε στην ανέγερση Ελληνικής Σχολής στη Λεμεσό. Επίσης μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία και ενίσχυσε οικονομικά τον αγώνα του 1821 και όχι με ενεργό συμμετοχή της Κύπρου, λόγω της γεωγραφικής θέσης της Κύπρου και των κινδύνων που υπήρχαν για τον λαό”. Στη συνέχεια, ο Πανιερώτατος τόνισε “είναι γι’ αυτό που οι ηγέτες του Ελληνισμού τόσο στην Ελλάδα, όσο και στην Κύπρο, πρέπει να θέτουν εθνικούς στόχους , για την σωτηρία του έθνους μας, που διατρέχει πολλούς κινδύνους και να αγωνίζονται για την επίτευξή τους. Τόσο στην Κύπρο, όσο και στο Αιγαίο μία και ισχυρή πρέπει να είναι η απάντησή των ηγετών μας. Δεν θα δώσουμε εθνικό έδαφος ή εθνικό χώρο στην επεκτατική Τουρκία. Να σταματήσουμε τις επεκτατικές βλέψεις της Τουρκίας στην Κύπρο και στην Ελλάδα”, κατέληξε.

Τέλος, ο Πανιερώτατος παρότρυνε το εκκλησίασμα πως έχουμε χρέος και καθήκον να θυμούμαστε τα περήφανα λόγια του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού, που μέσα από το μαρτύριό του κληροδοτεί στις επόμενες γενιές. Η Ρωμιοσύνη εν φυλή συνότζιαιρη

του κόσμου. Κανένας δεν εβρέθηκεν για να την ιξιλείψει. Κανένας, γιατί σιέπει την που τα ύψη ο Θεός μου. Η Ρωμιοσύνη εν να χαθεί όντας ο κόσμος λείψει“.